

FŐVÁROSI ÍTÉLŐTÁBLA
21.Pf.20.397/2014/7.

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Szabó Gábor ügyvéd (**felperesi jogi képviselő címe**) által képviselt felperes neve (**felperes címe**) felperesnek -, a dr. **T. A.** jogtanácsos által képviselt alperes neve (**alperes címe**) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2013. december 10. napján meghozott 65.P.24.952/2013/4. számú ítélete ellen a felperes részéről 5. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, mellőzi a felperes keresetének elutasítására és a felperest az alperes javára perköltség fizetésére vonatkozó rendelkezését és kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 85 000 (Nyolcvanötezer) Ft elsőfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 5000 (Ötezer) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A felperes 2013. szeptember 25-én elektronikus úton, azhu e-mail címre megkeresést intézett az alpereshez és kérte - mint közérdekű adatot - közölni az alperes parlamenti államtitkárának a nevét, kinevezési idejét, pénzbeli juttatását, illetményét és pótlékait 2013., valamint 2012. évben, a nem pénzbeli juttatásait, továbbá a feladat-, hatás- és jogkörét.

A felperes 2013. október 10. napjáig a törvényi határidő lejártáig választ nem kapott, ezért 2013. október 16-án kereset indított az alperes ellen és kérte, hogy a bíróság kötelezze őt az általa megjelölt közérdekű adatok kiadására.

A 2013. december 10-én megtartott tárgyaláson a felperes a keresetét leszállította és kizárólag a megbízási szerződésben kikötött ügyvédi munkadíj mint perköltsége megfizetésére kérte kötelezni az alperest figyelemmel arra, hogy ugyan 2013. november 25-én megkapta a választ a kérdéseire, azonban az alperes a késedelmes válaszadásra tekintettel a perre okot adott.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Azzal védekezett, hogy a felperes által feltett kérdések közül több nyilvánosan hozzáférhető adat, ezért a kérelme részben indokolatlan volt. Arra is hivatkozott, hogy az érintett parlamenti államtitkár hozzájárulásával olyan adatokat is megadott, amelyek nem minősülnek közérdekű adatnak, továbbá arra, hogy a felperes jóhiszeműsége kérdéses, ugyanis úgy igényelte interneten keresztül a közérdekű adatokat, hogy azokhoz az interneten keresztül maga is hozzáférhetett volna. A perköltség

iránti igényével összefüggésben kiemelte, hogy a felperes jogi képviselője tájékoztathatta volna őt a jogszabályokból megtudható adatok köréről, mely miatt a perindítás szükségtelenné vált volna, amely tény a felperes jóhiszemősége körében értékelni kell.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 10 000 Ft perköltséget. Megállapította, hogy „Az információs önrendelkezési jogról és információs szabadságról” szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) és „A polgári perrendtartásról” szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 8. §-a alapján a közérdekű adatigénylés joga jóhiszeműen gyakorlandó. Megállapítása szerint nem köteles a minisztérium arról a jogszabályban előírt adatról tájékoztatást adni, amely bárki számára hozzáférhető, így nyilvános információként megszerezhető a parlamenti államtitkár részére biztosítandó illetmény és annak mértéke is. Az Infotv. 26. §-ának (2) bekezdése alapján az államtitkár neve és beosztása közérdekű adat, azonban azok az alperes honlapján elérhetőek és megismerhetőek, amelynek eredményeképpen - megítélése szerint - azokról az alperes nem volt köteles külön tájékoztatást adni.

Az alperes érvelésével egyetértve rámutatott arra, hogy, a közérdekű adatok kiadása iránt indított perekben gyakran közreműködő jogi képviselővel eljáró felperes számára az ügyvéd kellő tájékoztatást adhatott volna a kért adatok vonatkozásában. Ezért úgy ítélte meg, hogy a jogszabályok tartalmára közérdekű adatigénylésként kereseti kérelemmel rákérdezés a jogok jóhiszemű gyakorlásával nem összeegyeztethető. Az államtitkár feladat- és hatáskörét szintén jogszabály határozza meg, így ezzel kapcsolatban sem tartotta indokoltnak a közérdekű adatigénylést. Emiatt a felperes adatigénylését alaptalannak minősítette és elutasította azt, amelynek folytán kötelezte az alperes számára perköltség megfizetésére.

Ez ellen az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben - tartalma szerint - a sérelmezett határozat megváltoztatásával, az alperesnek a - leszállított kereseti kérelme szerinti - perköltségében történő marasztalását kérte.

Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az adatigénylése jogszerű és jóhiszemű volt, az alperes a kiadni kért adatok szolgáltatására vonatkozóan elmulasztotta az Infotv. 29. §-ának (1) bekezdése szerinti 15 napos törvényi határidőt. Álláspontja szerint a jóhiszemű joggyakorlás alapelvét nem sértette meg, illetve az elsőfokú ítéletnek abból a feltételezéséből, hogy a kiadni kért adatok jogszabályokból megismerhetőek lettek volna a felperes számára, nem vélelmezhető a jóhiszeműség sérelme, ezért az alperes peresztesnek minősül és köteles a perköltsége viselésére.

A fellebbezésének a kiegészítésében hivatkozott a BH1983. 237. számon közzétett eseti döntésben megnyilvánuló bírósági gyakorlatra, amely szerint a felperest a teljes perköltség illeti meg akkor is, ha a perre egyébként okot adó alperes a tartozásának a nagyobb részét az eljárás folyamán kifizette, így a bíróság csak a fennmaradó rész megfizetésére kötelezte. Kiemelte, hogy az alperes terhére értékelendő a 15 napos válaszadási határidő elmulasztása mellett az is, hogy a kötelezettségének csak az elsőfokú bíróság által megküldött keresetlevél és idéző végzés kézhezvételét követően tett eleget.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását és a felperesnek a másodfokú perköltségében történő marasztalását kérte. Állította, hogy a perre okot nem adott, mivel az elsőfokú tárgyalást megelőzően - a felperes által elismerten - teljes körűen teljesítette az adatok közlését. Álláspontja szerint a Pp. 80. §-ának (1) bekezdése alkalmazásának a feltétele fennáll, ezért nem köteles a felperes perköltségének viselésére.

Az ítéletábra megállapította, hogy sem a felperes a Pp. 256/A. §-a (1) bekezdésének b) pontja szerint minősülő fellebbezésében, sem az alperes a Pp. 256/A. §-ának (2) bekezdésében írtak alapján nem kérték a tárgyalás tartását, ezért a Pp. 256/A. §-ának (4) bekezdése értelmében az ítéletnek a tárgyaláson kívül elbírálása kötelező volt.

A felperes fellebbezése megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a perköltségre leszállított kereset vonatkozásában a tényállást helytállóan állapította meg, azonban abból téves jogi következtetésre jutott.

Az ítéletábra a felperes fellebbezése folytán azt vizsgálta, hogy mód van-e annak megállapítására, hogy az alperes nem adott okot a perre, ezért a felperes javára perköltség megállapítása nem indokolt. Ebben a körben az ítéletábra - egyetértve a felperes megállapításaival - arra a következtetésre jutott, hogy a felperes azért szállította le a keresetét a perköltségre, mert az eredetileg előterjesztett keresetét az alperes a per alatt teljesítette. Az alperes a Pp. 80. §-ának (1) bekezdése alapján csak akkor mentesülhetne az ellenfél perköltségének megfizetése alól, ha a perre nem adott volna okot. Ezt azonban nem sikerült bizonyítania, így a következtetés bírósági gyakorlat szerint a perköltség viselésére köteles (BH2002.236.). A perre okot adó magatartás megítélése szempontjából - a felperes által részletezettek miatt - nem vehetők figyelembe az alperes kifogásai, különös tekintettel arra, hogy az ő feladata annak biztosítása, hogy a közérdekű adatigényléseket az Infotv.-ben meghatározott határidőn belül teljesítse.

A töretlen bírósági gyakorlat szerint a kereseti követelésnek a per folyamán történt teljesítése folytán a felperesnek választási lehetősége nyílik arra nézve, eldöntse: a keresettől eláll, vagy pedig a keresetét a perköltségre szállítja le. Ha a követelésétől eláll és a bíróság a pert ezért megszünteti, akkor őt terhelik az eljárással felmerült költségek. Amennyiben azonban a keresetét a perköltségre szállítja le, a bíróságnak vizsgálnia kell, hogy az alperes a per fő tárgya tekintetében pervesztesnek tekinthető-e, a kereset leszállítása folytán a perköltségek tekintetében pedig rendelkeznie kell (BDT2001.430.).

Az elsőfokú bíróság ugyan helytállóan hivatkozott arra, hogy az Infotv. és a Pp. 8. §-a alapján az adatigénylés joga jóhiszemű joggyakorlást követel meg. Azonban azt tévesen állapította meg, hogy az alperes az Infotv. 26. §-ának (2) bekezdése alapján nem köteles tájékoztatást adni az államtitkára nevééről, juttatásairól, úgyszintén feladat- és hatásköréről, mivel azok közzétételre kerültek az alperes által üzemeltetett honlapon és ezáltal bárki számára megismerhetőek. Az Infotv. 30. §-ának (2) bekezdése alapján ugyanis, ha a kért adatot már korábban elektronikus formában nyilvánosságra hozták, az igény teljesíthető az adatot tartalmazó nyilvános forrás megjelölésével is. Mindezekre tekintettel, mivel az alperes mint adatkezelő közfeladatot ellátó szerv az Infotv. 29. §-ának (1) bekezdésében

meghatározott 15 napos határidőn belül nem, csak a keresetlevél kézbesítését követően 2013. november 25-én tett eleget a felperes adat megismerésére irányuló igényének, ezért az Infotv. 30. §-ának (2) bekezdésére is figyelemmel nem vehető figyelembe az a perbeli nyilatkozata - és erre hivatkozással tévesen utasította el az elsőfokú bíróság a felperes perköltségre leszállított kereseti kérelmét - hogy a perre okot nem adott amiatt, hogy a kért adatok az alperes honlapján, illetve jogszabályokban elérhetőek.

Az Infotv. 29. §-ának (1) bekezdése 15 napban jelöli meg azt a határidőt, amely alatt a közérdekű adat megismerésére irányuló igénynek a közfeladatot ellátó szerv részéről eleget kell tenni, melyet a (2) bekezdés alapján meghatározott esetekben 15 nappal meghosszabbíthat. Az igénylőnek pedig a határidő eredménytelen elteltétől számított 30 napon belül kell a pert megindítania az Infotv. 31. §-ának (2) bekezdése alapján. A felperes az igényét 2013. szeptember 25. napján jutatta el elektronikus úton az alpereshez, aki a törvényes határidőn belül nem tett eleget a válaszadási kötelezettségének és határidő hosszabbítást sem kért, ezért a felperes jóhiszeműen és jogszerűen fordult az elsőfokú bírósághoz az igénye érvényesítése érdekében a keresetindításra előírt törvényes határidőn belül. Ezért a felperesnek a perköltségre leszállított keresete alapos.

A perköltség összegszerűségével kapcsolatban pedig az ítélet tábla a következőket emeli ki:

Amennyiben a perben a fél képviselőjét ügyvéd látja el, akkor „Az ügyvédekről” szóló 1998. évi XI. törvény 9. §-ának (2) bekezdése szerint az ügyvédi munkadíj szabad megállapodás tárgya. A felperes a keresetleveléhez csatolt ügyvédi megbízási szerződésben a jogi képviselőjével 60 000 Ft ügyvédi munkadíjban állapodott meg, amelyet meg is fizetett, illetve a tárgyaláson való részvétel díja 25 000 Ft volt. Az elsőfokú eljárás ügyvédi munkadíját ezért a felperes által csatolt megbízási szerződés és számla figyelembevételével állapította meg.

Az ítélet tábla a perköltség megállapítása tekintetében alkalmazva a Pp. 78. §-ának (1) bekezdését, a kifejtett ügyvédi munka jellege, súlya és mennyisége alapján határozta meg az ítélete rendelkező részében írt mértékű, a felperes által indokoltan érvényesített összegű ügyvédi munkadíjat „A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről” szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 2. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján. Az ítélet tábla a Rendelet 2. §-ának (2) bekezdése alapján a megbízási szerződésben megállapított munkadíj összegét nem tartotta szükségesnek mérsékelni, mivel azt a meg nem határozható pertárgy értékére figyelemmel, a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel arányban állónak találta.

Mindezekre tekintettel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján megváltoztatta és kötelezte az alperest a felperes javára az elsőfokú eljárásban felmerült perköltsége megfizetésére.

A fellebbezés eredményre vezetett, ezért az ítélet tábla a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest a felperes másodfokú eljárással felmerült ügyvédi munkadíjból eredő perköltségének a megfizetésére, amelynek összegét a Rendelet 3. §-ának (3) és (5) bekezdései alapján állapította meg. A másodfokú eljárásra vonatkozóan a megbízási szerződés külön rendelkezést nem tartalmazott, ezért a meg nem határozható

pertárgy értékre és a kifejtett jogi tevékenységre is figyelemmel határozta meg a másodfokú perköltség összegét az ítéletábra.

Az eljárás „Az illetékekről” szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. §-a (1) bekezdésének o) pontja alapján tárgyi illetékmentes.

Debrecen, 2014. október 27.

Dr. Drexlerné dr. Karcub Edit sk. a tanács elnöke, Dr. Dzsula Marianna sk. előadó bíró,
Szilágyiné dr. Karsai Andrea sk. bíró

A kiadmány hitelél:

- kiadó -